

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (četvrto vijeće)

16. travnja 2015.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Biometrijska putovnica – Biometrijski podaci – Uredba (EZ) br. 2252/2004 – Članak 1. stavak 3. – Članak 4. stavak 3. – Uporaba podataka prikupljenih u druge svrhe nego što je to izdavanje putovnica i putnih isprava – Uspostava i uporaba baza podataka koje sadržavaju biometrijske podatke – Pravna jamstva – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članci 7. i 8. – Direktiva 95/46/EZ – Članci 6. i 7. – Pravo na poštovanje privatnog života – Pravo na zaštitu osobnih podataka – Primjena na osobne iskaznice“

U spojenim predmetima C-446/12 do C-449/12,

povodom zahtjevâ za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koje je uputio Raad van State (Nizozemska), odlukama od 28. rujna 2012., pristiglima na Sud 3. listopada 2012. (C-446/12), 5. listopada 2012. (C-447/12) i 8. listopada 2012. (C-448/12 i C-449/12), u postupcima

W. P. Willems (C-446/12)

protiv

Burgemeester van Nuth

i

H. J. Kooistra (C-447/12)

protiv

Burgemeester van Skarsterlân

i

M. Roest (C-448/12)

protiv

Burgemeester van Amsterdam

i

L. J. A. van Luijk (C-449/12)

protiv

* Jezik postupka: nizozemski

Burgemeester van Den Haag,

SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: L. Bay Larsen, predsjednik vijeća, K. Jürimäe, J. Malenovský (izvjestitelj), M. Safjan i A. Prechal, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Mengozzi,

tajnik: M. Ferreira, glavna administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 6. studenoga 2014.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

— za W. P. Willemsa, on sâm,

— za H. J. Kooistru, on sâm,

— za M. Roest i L. J. A. van Luijk, J. Hemelaar, *advocaat*,

— za nizozemsku vladu, J. Langer kao i M. Bulterman i H. Stergiou, u svojstvu agenata,

— za francusku vladu, F.-X. Bréchet, u svojstvu agenta,

— za švicarsku vladu, D. Klingele, u svojstvu agenta,

— za Europski parlament, P. Schonard i R. van de Westelaken, u svojstvu agenata,

— za Vijeće Europske unije, E. Sitbon i I. Gurov kao i K. Michoel, u svojstvu agenata,

— za Europsku komisiju, B. Martenczuk i G. Wils, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez njegova mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjevi za prethodnu odluku odnose se na tumačenje članka 1. stavaka 3. i 4. te članka 4. stavka 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2252/2004 od 13. prosinca 2004. o standardima za sigurnosna obilježja i biometrijske podatke u putovnicama i putnim ispravama koje izdaju države članice (SL L 385, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 2., str. 242.), kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 444/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. (SL L 142, str. 1. i ispravak SL L 188, str. 127.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 13., str. 216., u daljnjem tekstu: Uredba br. 2252/2004).
- 2 Zahtjevi su upućeni u okviru sporova između W. P. Willemsa, H. J. Kooistre, M. Roest te L. J. A. van Luijk i, redom, Burgemeestera van Nuth, Burgemeestera van Skarsterlân, Burgemeestera van Amsterdam te Burgemeestera van Den Haag (u daljnjem tekstu: gradonačelnici), u vezi s odbijanjem tih gradonačelnika da tužiteljima u glavnom postupku izdaju putovnicu (C-446/12, C-448/12 i C-449/12) i osobnu iskaznicu (C-447/12) ako se pritom istodobno ne uzmu njihovi biometrijski podaci.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 U skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (b) prvom rečenicom Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.), države članice osiguravaju da se osobni podaci prikupljaju u posebne, izričite i zakonite svrhe te da ih se dalje ne obrađuje na način koji bi bio nespojiv s tom svrhom. U skladu sa stavkom 1. točkom (c) tog istog članka, ti podaci moraju biti prikladni, relevantni i ne pretjerani u odnosu na svrhu zbog koje se prikupljaju i/ili dalje obrađuju.
- 4 Članak 7. točke (c), (e) i (f) te direktive propisuje da se osobni podaci mogu obrađivati samo ako je obrada potrebna „za sukladnost sa zakonskom obvezom kojoj nadzornik podliježe“ ili „za izvršavanje zadatka koji se provodi zbog javnog interesa ili pri izvršavanju javne ovlasti koju ima nadzornik ili treća stranka kojoj se podaci otkrivaju“ ili „u svrhe zakonitog interesa kojeg ima nadzornik ili treća stranka ili stranke kojima se podaci otkrivaju, osim kada su ti podaci podređeni interesu za temeljna prava i slobode osobe čiji se podaci obrađuju koja zahtijeva zaštitu na temelju članka 1. stavka 1.“.
- 5 Prema članku 4. stavku 1. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL L 158, str. 77.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42.):

„Ne dovodeći u pitanje odredbe o putnim ispravama koje se primjenjuju pri nadzoru državne granice, svi građani Unije s važećom osobnom iskaznicom ili putovnicom te članovi njihovih obitelji koji nisu državljani države članice, a imaju važeću putovnicu, imaju pravo napustiti područje države članice i putovati u drugu državu članicu.“

- 6 Članak 5. stavak 1. te direktive propisuje:

„Ne dovodeći u pitanje odredbe o putnim ispravama koje se primjenjuju pri nadzoru državne granice, države članice odobravaju ulazak na svoje područje građanima Unije uz važeću osobnu iskaznicu ili putovnicu te članovima obitelji koji nisu državljani države članice uz važeću putovnicu.“

- 7 Sukladno članku 1. stavcima 2. i 3. Uredbe br. 2252/2004:

„2. Putovnice i putne isprave moraju sadržavati vrlo siguran medij za pohranu koji sadržava prikaz lica. Države članice također uključuju dva otiska prstiju koji su uzeti ravno u interoperabilnom formatu. Podaci moraju biti osigurani, a medij za pohranu mora imati dovoljan kapacitet i sposobnost jamčenja integriteta, autentičnosti i povjerljivosti podataka.

[...]

3. Ova se Uredba primjenjuje na putovnice i putne isprave koje izdaju države članice. Ne primjenjuje se na osobne iskaznice koje države članice izdaju svojim državljanima ili privremene putovnice i putne isprave koje vrijede 12 mjeseci ili manje.“

8 Članak 4. stavak 3. podstavak 1. te uredbe glasi kako slijedi:

„Biometrijski podaci moraju se prikupiti i pohraniti u mediju za pohranu u putovnicama i putnim ispravama radi izdavanja tih dokumenata. Za potrebe ove Uredbe, biometrijska obilježja u putovnicama i putnim ispravama upotrebljavaju se samo za provjeru:

- (a) autentičnosti putovnice ili putne isprave;
- (b) identiteta imatelja putem izravno dostupnih usporedivih obilježja, kada je izrada putovnice ili druge putne isprave propisana zakonom.“

9 U skladu s uvodnom izjavom 5. Uredbe br. 444/2009, koja izmjenjuje Uredbu br. 2252/2004:

„Uredbom [br. 2252/2004] se zahtijeva prikupljanje i pohrana biometrijskih podataka u mediju za pohranu putovnica i putnih isprava radi izdavanja tih dokumenata. To ne dovodi u pitanje bilo kakvu drugu uporabu ili pohranu tih podataka u skladu s nacionalnim zakonodavstvom država članica. Uredba [br. 2252/2004] ne pruža pravnu osnovu za uspostavu ili održavanje baze podataka za pohranu tih podataka u državama članicama, što je isključivo pitanje nacionalnog prava.“

Nizozemsko pravo

10 Na temelju članka 2. stavka 1. uvodnog dijela točke (a) Zakona o utvrđivanju pravila za izdavanje putnih isprava (Rijkswet van houdende het stellen van regelen betreffende de verstrekking van reisdocumenten) od 26. rujna 1991. (Stb. 1991., br. 498, u daljnjem tekstu: Zakon o putovnicama) putovnica je jedna od putnih isprava koju izdaje Kraljevina Nizozemska.

11 U skladu s člankom 2. stavkom 2. tog zakona, nizozemska osobna iskaznica je putna isprava za europski dio Kraljevine Nizozemske, važeća za zemlje stranke Europskog sporazuma o sustavu kretanja osoba između zemalja članica Vijeća Europe, donesenog u Parizu 13. prosinca 1957.

12 Članak 3. stavak 3. navedenog zakona, u inačici na snazi u vrijeme činjenica u glavnom postupku, propisuje da putna isprava sadržava fotografiju lica, dva otiska prstiju i potpis imatelja. Članak 3. stavak 8. tog istog zakona navodi da tijela nadležna za izdavanje osiguravaju pohranu podataka povezanih s izdanim putnim ispravama.

13 Članak 65. stavci 1. i 2. Zakona o putovnicama, kakav je na snazi u vrijeme činjenica u glavnom postupku, propisuje:

„1. Tijelo koje izdaje putnu ispravu zadržava u pohrani navedenoj u drugoj rečenici članka 3. stavka 8. sljedeće podatke:

- a. otiske prstiju navedene u članku 3. stavku 3.;
- b. druga dva otiska prstiju podnositelja zahtjeva za putnu ispravu, koje utvrđuje naš ministar.

2. Podaci navedeni u stavku 1. priopćavaju se isključivo tijelima, institucijama i osobama koji su zaduženi za provedbu predmetnog zakona, u mjeri u kojoj su im ti podaci potrebni za tu provedbu.“

14 Zakon o putovnicama također sadržava članke 4.a i 4.b, ali oni nisu bili na snazi u vrijeme činjenica iz glavnog postupka jer je u tu svrhu bila potrebna kraljevska uredba. Članak 4.a tog zakona propisuje da ministar vodi središnji registar putnih isprava u kojem se pohranjuju podaci o putnim ispravama. Taj središnji registar mora sadržavati podatke navedene u članku 3. navedenoga zakona te dva otiska prstiju podnositelja zahtjeva uz otiske koji se nalaze u putnoj ispravi, u skladu s člankom 3. stavkom 3.

istoga zakona. Članak 4.b Zakona o putovnicama pobliže navodi pretpostavke pod kojima se podaci iz središnjeg registra putnih isprava mogu dostaviti drugim institucijama, tijelima i osobama, osobito u svrhe identifikacije žrtava katastrofa i nesreća, otkrivanja i progona kaznenih djela kao i vođenja istrage u vezi s radnjama koje predstavljaju prijetnju za državnu sigurnost.

- 15 Članci 3., 4.a, 4.b i 65. Zakona o putovnicama izmijenjeni su s učinkom od 20. siječnja 2014. Na temelju članka 3. stavka 9. tog zakona, dodanog nakon te zakonodavne izmjene, otisci prstiju pohranjuju se samo za vrijeme trajanja postupka podnošenja zahtjeva i izdavanja putovnice, odnosno do trenutka izdavanja putovnice imatelju. Nakon izdavanja nove putovnice, otisci prstiju se brišu. Članci 4.a i 4.b navedenoga zakona prilagođeni su na način da više ne propisuju središnju pohranu i priopćavanje trećima uzetih otisaka prstiju. Članak 65. stavci 1. i 2. tog istog zakona brisan je te je zamijenjen gore navedenim člankom 3. stavkom 9.

Glavni postupci i prethodna pitanja

- 16 W. P. Willems, M. Roest i L. J. A. van Luijk zasebno su podnijeli zahtjeve za putovnicu. Nadležni gradonačelnici odbili su te zahtjeve jer su zainteresirane osobe odbile dati svoje otiske prstiju. H. J. Kooistra podnio je zahtjev za izdavanje nizozemske osobne iskaznice koji je također odbijen jer je on odbio dati svoje otiske prstiju i fotografiju lica.
- 17 Tužitelji u glavnom postupku odbili su dati te biometrijske podatke jer su njihovo uzimanje i pohrana predstavljali znatnu povredu njihovog fizičkog integriteta i prava na zaštitu privatnog života.
- 18 Prema mišljenju tužiteljâ u glavnom postupku, ta povreda osobito proizlazi iz pohrane tih podataka na tri različita medija. Naime, oni nisu pohranjeni samo na mediju za pohranu, koji je integriran u putovnicu ili nizozemsku osobnu iskaznicu, nego i u decentraliziranoj bazi podataka. Usto, s obzirom na to da Zakon o putovnicama propisuje da će se općinske decentralizirane baze podataka s vremenom objediniti u središnjoj bazi podataka, povećan je rizik za sigurnost navedenih podataka.
- 19 Osim toga, ne postoje odredbe koje jasno određuju koje će osobe imati pristup biometrijskim podacima pa tužitelji u glavnom postupku gube nadzor nad njima.
- 20 Također, tužitelji u glavnom postupku navode da tijela mogu u budućnosti uporabiti biometrijske podatke u druge svrhe nego što su to svrhe u koje su oni dani. Osobito, pohrana tih podataka u bazi podataka može se uporabiti u sudske svrhe kao i od strane istražnih i sigurnosnih službi. Nadalje, iz Uredbe br. 2252/2004 proizlazi da se biometrijski podaci, kao što su to otisci prstiju, mogu u svrhe primjene te uredbe uporabiti samo radi provjere izvornosti dokumenta i identiteta imatelja. Takva uporaba je također protivna temeljnim pravima.
- 21 Njihove tužbe protiv odbijajućih odluka gradonačelnika odbijene su u prvom stupnju, a tužitelji u glavnom postupku uložili su žalbu pred sudom koji je uputio zahtjev.
- 22 Sud koji je uputio zahtjev ponajprije se pita je li u predmetu C-447/12 nizozemska osobna iskaznica obuhvaćena područjem primjene Uredbe br. 2252/2004. U tom pogledu iz prava Unije u području slobode kretanja osoba proizlazi da je osobna iskaznica također putna isprava unutar Europske unije. Usto, ta iskaznica omogućava putovanja izvan Unije, odnosno u zemlje kandidatkinje za pristupanje Uniji. Osim toga, nije isključeno da se članak 1. stavak 3. navedene uredbe može promatrati tako da pojam „osobne iskaznice“ u smislu te odredbe treba promatrati u vezi s izrazom „koje vrijede 12 mjeseci ili manje“ koji se također nalazi u navedenoj odredbi. Nizozemska osobna iskaznica ima rok valjanosti od pet godina.

- 23 Nadalje, sud koji je uputio zahtjev navodi da rezultat postupaka u glavnom postupku ovisi o utemeljenosti razloga na koji se pozivaju tužitelji u glavnom postupku, prema kojem nije jasno u koje se svrhe podaci prikupljeni radi izdavanja putovnice ili putne isprave mogu uporabiti u budućnosti.
- 24 Naposljetku, taj se sud pita proizlazi li iz Uredbe br. 2252/2004 to da se zakonom, odnosno obveznim pravilom općeg doseg, mora osigurati da se biometrijski podaci prikupljeni na temelju te uredbe ne mogu uporabiti u druge svrhe nego što su to svrhe propisane navedenom uredbom.
- 25 U tim uvjetima, Raad van State odlučio je prekinuti postupak i uputiti Sudu dva prethodna pitanja u predmetima C-446/12, C-448/12 i C-449/12 te tri prethodna pitanja u predmetu C-447/12.
- 26 Prva pitanja u predmetima C-446/12, C-448/12 i C-449/12 kao i drugo pitanje u predmetu C-447/12 odnose se na valjanost članka 1. stavka 2. Uredbe br. 2252/2004. Ona se podudaraju s prethodnim pitanjem koje je rezultiralo presudom Schwarz (C-291/12, EU:C:2013:670).
- 27 Nastavno na tu presudu, sud koji je uputio zahtjev povukao je prethodna pitanja navedena u prethodnoj točki.
- 28 Nasuprot tomu, Raad van State zadržao je prvo prethodno pitanje u predmetu C-447/12, koje glasi kako slijedi:

„Trebali li članak 1. stavak 3. Uredbe [br. 2252/2004] tumačiti u smislu da se ta uredba ne primjenjuje na osobne iskaznice koje izdaju države članice svojim državljanima, kao što su to nizozemske osobne iskaznice, neovisno o trajanju njihove valjanosti i neovisno o mogućnosti njihove uporabe kao putnih isprava?“

- 29 Na isti je način Raad van State zadržao pitanja pod rednim brojem dva u predmetima C-446/12, C-448/12 i C-449/12 kao i treće pitanje u predmetu C-447/12, koja su istovjetna i glase kako slijedi:

„[T]rebali li članak 4. stavak 3. Uredbe [br. 2252/2004], [promatran] u svjetlu članaka 7. i 8. Povelje Europske unije o temeljnim pravima [(u daljnjem tekstu: Povelja)], članka 8. stavka 2. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda [potpisane u Rimu 4. studenoga 1950.] te uvodnog dijela članka 7. i točke (f) Direktive [95/46], promatranih u vezi s člankom 6. uvodnim dijelom stavka 1. i točke (b) te direktive, tumačiti u smislu da u provedbi te uredbe države članice moraju zakonom osigurati da se biometrijski podaci prikupljeni i pohranjeni na temelju navedene uredbe ne mogu prikupljati, obrađivati i uporabiti u druge svrhe nego što je to izdavanje predmetne isprave?“

O prethodnim pitanjima

Prvo pitanje u predmetu C-447/12

- 30 Sud koji je uputio zahtjev svojim pitanjem u biti pita treba li članak 1. stavak 3. Uredbe br. 2252/2004 tumačiti u smislu da ta uredba nije primjenjiva na osobne iskaznice koje izdaje država članica svojim državljanima, kao što su to nizozemske osobne iskaznice, neovisno o trajanju njihove valjanosti i o mogućnosti njihove uporabe prilikom putovanja izvan te države.
- 31 U skladu s člankom 1. drugom rečenicom stavka 3. Uredbe br. 2252/2004, ta se uredba ne primjenjuje na osobne iskaznice koje države članice izdaju svojim državljanima ili privremene putovnice i putne isprave koje vrijede 12 mjeseci ili manje.
- 32 Kao prvo, valja ispitati razlikuje li se područje primjene Uredbe br. 2252/2004 s obzirom na trajanje valjanosti osobne iskaznice.

- 33 U tom pogledu, iz članka 1. druge rečenice stavka 3. te uredbe proizlazi da ta odredba ograničava područje primjene te uredbe isključujući dvije kategorije isprava. S obzirom na to da su te dvije kategorije isprava povezane u tekstu veznikom „ili“, potrebno ih je međusobno razlikovati.
- 34 Taj zaključak potvrđuje činjenica da se u više jezičnih inačica članka 1. druge rečenice stavka 3. Uredbe br. 2252/2004, a osobito u inačicama na engleskom („temporary passports and travel documents having a validity of 12 months or less“), njemačkom („vorläufige Pässe und Reisedokumente mit einer Gültigkeitsdauer von zwölf Monaten oder weniger“) i nizozemskom jeziku („tijdelijke paspoorten en reisdocumenten die een geldigheidsduur van 12 maanden of minder hebben“), izrazi „privremeni“ i „koje vrijede 12 mjeseci ili manje“ ne primjenjuju na jednu od kategorija isprava navedenih u prethodnoj točki, odnosno na osobne iskaznice koje su izdale države članice.
- 35 U tim uvjetima valja ustvrditi da se izrazi „privremeni“ i „koje vrijede 12 mjeseci ili manje“ ne odnose na osobne iskaznice koje su države članice izdale svojim državljanima.
- 36 Iz toga slijedi da se prema tekstu članka 1. stavka 3. Uredbe br. 2252/2004 ta uredba ne primjenjuje na osobne iskaznice koje izdaju države članice svojim državljanima, bilo da su one privremene ili ne i koliko god iznosilo trajanje njihove valjanosti.
- 37 Taj zaključak uostalom potvrđuju pripremni radovi za Uredbu br. 2252/2004. Naime, iz članka 1. stavka 3. Prijedloga uredbe Vijeća o standardima za sigurnosna obilježja i biometrijske podatke u putovnicama i putnim ispravama izdanim od država članica (dokument Vijeća br. 11489/04 od 26. srpnja 2004.) osobito proizlazi da se ta uredba treba primjenjivati „na putovnice i putne isprave koje vrijede 12 mjeseci ili više. Ona se ne primjenjuje na osobne iskaznice koje države članice izdaju svojim državljanima“.
- 38 Kao drugo, valja ispitati može li okolnost da se osobna iskaznica, kao što je to nizozemska osobna iskaznica, može uporabiti prilikom putovanja unutar Unije i prema određenim trećim zemljama, dovesti do toga da je ona obuhvaćena područjem primjene Uredbe br. 2252/2004.
- 39 U tom pogledu treba navesti da osobna iskaznica, kao što je to nizozemska osobna iskaznica, doista može ispuniti ulogu identifikacije njezinog imatelja u pogledu trećih zemalja koje su sklopile dvostrane sporazume s dotičnom državom članicom kao i u pogledu putovanja između više država članica, u skladu s člancima 4. i 5. Direktive 2004/38.
- 40 Međutim, iz teksta članka 1. druge rečenice stavka 3. Uredbe br. 2252/2004, tumačenog uzimajući u obzir razmatranja u točkama 32. do 37. ove presude, proizlazi da je Unijin zakonodavac izričito odlučio isključiti iz područja primjene te uredbe osobne iskaznice koje države članice izdaju svojim državljanima.
- 41 Stoga okolnost da se osobna iskaznica, kao što je to nizozemska osobna iskaznica, može uporabiti prilikom putovanja unutar Unije i prema ograničenom broju trećih zemalja, ne može dovesti do toga da je ona obuhvaćena područjem primjene Uredbe br. 2252/2004.
- 42 S obzirom na prethodna razmatranja, na postavljeno pitanje valja odgovoriti tako da članak 1. stavak 3. Uredbe br. 2252/2004 treba tumačiti u smislu da navedena uredba nije primjenjiva na osobne iskaznice koje izdaje država članica svojim državljanima, kao što su to nizozemske osobne iskaznice, neovisno o trajanju njihove valjanosti i o mogućnosti njihove uporabe prilikom putovanja izvan te države.

Pitanja pod rednim brojem dva u predmetima C-446/12, C-448/12 i C-449/12 kao i treće pitanje u predmetu C-447/12

- 43 Tim pitanjima, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 4. stavak 3. Uredbe br. 2252/2004, promatran u vezi s člancima 6. i 7. Direktive 95/46 kao i člancima 7. i 8. Povelje, tumačiti u smislu da obvezuje države članice da osiguraju da biometrijski podaci prikupljeni i pohranjeni u skladu s navedenom uredbom neće biti prikupljeni, obrađivani i uporabljeni u druge svrhe nego što je to izdavanje putovnice ili putne isprave.
- 44 U tom pogledu valja navesti da je, s obzirom na odgovor na prvo pitanje u predmetu C-447/12, ta postavljena pitanja potrebno ispitati samo u vezi s predmetima C-446/12, C-448/12 i C-449/12.
- 45 Članak 4. stavak 3. Uredbe br. 2252/2004 zahtijeva da se radi izdavanja putovnice ili putne isprave biometrijski podaci „prikupljaju“ i „pohranjuju“ u mediju za pohranu koji je integriran u te isprave. Kad je riječ o „uporabi“ tih istih podataka, navedena odredba propisuje da se u svrhe navedene uredbe ti podaci upotrebljavaju samo za provjeru autentičnosti putovnice ili identiteta imatelja kada je izrada putovnice ili putne isprave propisana zakonom.
- 46 Sud je u svojoj presudi Schwarz (C-291/12, EU:C:2013:670) već presudio da su uporaba i pohrana biometrijskih podataka u svrhe navedene u članku 4. stavku 3. navedene uredbe usklađene sa zahtjevima članka 7. i 8. Povelje.
- 47 Kad je riječ o svakoj drugoj uporabi i pohrani tih podataka, iz članka 4. stavka 3. Uredbe br. 2252/2004, koji se odnosi na uporabu navedenih podataka samo „za potrebe ove Uredbe“, a promatran u svjetlu uvodne izjave 5. Uredbe br. 444/2009 koja je izmijenila Uredbu br. 2252/2004, proizlazi da ta uredba ne uređuje navedenu uporabu i pohranu podataka. Naime, navedena uvodna izjava navodi da Uredba br. 2252/2004 ne dovodi u pitanje bilo kakvu drugu uporabu ili pohranu tih podataka u skladu s nacionalnim zakonodavstvom država članica te da ne pruža pravnu osnovu za uspostavu ili održavanje baze podataka za pohranu tih podataka u državama članicama, što je isključivo pitanje nacionalnog prava.
- 48 Iz toga osobito proizlazi da Uredba br. 2252/2004 ne obvezuje državu članicu da u svojem zakonodavstvu osigura da ona te biometrijske podatke neće ni uporabiti ni pohraniti u druge svrhe nego što su to svrhe navedene u članku 4. stavku 3. te uredbe (vidjeti u tom smislu presudu Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670, t. 61.).
- 49 Nadalje, što se tiče članka 7. i 8. Povelje, iz sudske prakse Suda proizlazi da se temeljna prava zajamčena Poveljom moraju poštovati kada nacionalna pravila potpadaju u područje primjene prava Unije. Drugim riječima, primjena prava Unije uključuje primjenu temeljnih prava zajamčenih Poveljom (presude Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, t. 20. i 22. kao i Texdata Software, C-418/11, EU:C:2013:588, t. 71. do 73.).
- 50 S obzirom na to da u ovom slučaju Uredba br. 2252/2004 nije primjenjiva, nije potrebno provjeravati jesu li pohrana i uporaba biometrijskih podataka u druge svrhe nego što su to svrhe navedene u članku 4. stavku 3. te uredbe usklađene s navedenim člancima Povelje.
- 51 Prethodno navedeno ne utječe na mogućnost nacionalnih sudova da ispituju usklađenost svih nacionalnih mjera u vezi s uporabom i pohranom biometrijskih podataka sa svojim nacionalnim pravom te, ako je primjenjivo, s Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (vidjeti u tom smislu presudu Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670, t. 62.).

- 52 Naposljetku, što se tiče članka 6. i 7. Direktive 95/46, valja navesti da je sud koji je uputio zahtjev svojim prethodnim pitanjima postavio upit isključivo o tumačenju Uredbe br. 2252/2004. U mjeri u kojoj iz prethodnih razmatranja proizlazi da navedena uredba nije primjenjiva u ovom slučaju, nije potrebno zasebno ispitivati utječu li navedeni članci na nacionalni pravni okvir povezan s pohranom i uporabom biometrijskih podataka izvan područja primjene Uredbe br. 2252/2004.
- 53 Stoga na postavljena pitanja valja odgovoriti tako da članak 4. stavak 3. Uredbe br. 2252/2004 treba tumačiti u smislu da ne obvezuje države članice da u svojem zakonodavstvu osiguraju da biometrijski podaci prikupljeni i pohranjeni u skladu s navedenom uredbom neće biti prikupljeni, obrađivani i uporabljeni u druge svrhe nego što je to izdavanje putovnice ili putne isprave, s obzirom na to da taj aspekt nije obuhvaćen područjem primjene navedene uredbe.

Troškovi

- 54 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (četvrto vijeće) odlučuje:

1. **Članak 1. stavak 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2252/2004 od 13. prosinca 2004. o standardima za sigurnosna obilježja i biometrijske podatke u putovnicama i putnim ispravama koje izdaju države članice, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 444/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009., treba tumačiti u smislu da navedena uredba nije primjenjiva na osobne iskaznice koje izdaje država članica svojim državljanima, kao što su to nizozemske osobne iskaznice, neovisno o trajanju njihove valjanosti i o mogućnosti njihove uporabe prilikom putovanja izvan te države.**
2. **Članak 4. stavak 3. Uredbe br. 2252/2004, kako je izmijenjena Uredbom br. 444/2009, treba tumačiti u smislu da ne obvezuje države članice da u svojem zakonodavstvu osiguraju da biometrijski podaci prikupljeni i pohranjeni u skladu s navedenom uredbom neće biti prikupljeni, obrađivani i uporabljeni u druge svrhe nego što je to izdavanje putovnice ili putne isprave, s obzirom na to da taj aspekt nije obuhvaćen područjem primjene navedene uredbe.**

Potpisi